

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813208525
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6813208525.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, adresa na doručovanie písomností Pribinova 25, P. O. BOX 41, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: Y. Č., T.. XX.XX.XXXX, H. D. X. XXXX/XX, XXX XX M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, právne zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 2 157,66 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 209,43 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne:
zo sumy 1.239,43 € od 25.06.2013 do 28.10.2013,
zo sumy 1.229,43 € od 29.10.2013 do 26.11.2013,
zo sumy 1.209,43 € od 27.11.2013 do zaplatenia,

pričom súd povoľuje žalovanému splácať všetko v mesačných splátkach po 30,- €, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania spolu vo výške 49,13 € pozostávajúce z pomernej časti trov právneho zastúpenia vo výške 31,68 € a z pomernej časti ostatných trov konania vo výške 17,45 € na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, adresa na doručovanie písomností Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, pričom súd povoľuje žalovanému splácať náhradu trov konania v mesačných splátkach po 20,- €, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou došlou na tunajší súd dňa 27.11.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 2 187,66 €, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,775 % ročne zo sumy 68,12 € od 20.09.2010 do 14.10.2010, zo sumy 68,12 € od 20.10.2010

do 14.11.2010, zo sumy 67,82 € od 20.03.2013 do 18.06.2013, zo sumy 47,82 € od 19.06.2013 do 30.07.2013, zo sumy 27,82 € od 31.07.2013 do 29.08.2013, zo sumy 17,82 € od 30.08.2013 do 02.10.2013, zo sumy 7,82 € od 03.10.2013 do zaplata, zo sumy 68,12 € od 20.04.2013 do zaplata, zo sumy 68,12 € od 20.05.2013 do zaplata, zo sumy 68,12 € od 20.06.2013 do zaplata a zo sumy 1 975,48 € od 25.06.2013 do zaplata, pričom zmluvná pokuta a úrok z omeškania neprevýšia sumu 1 200 € a odo dňa nasledujúceho po dovŕšení tejto sumy len s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 187,66 € do zaplata.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 05.08.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 200 €. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 68,12 €, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 28, 29 a 30 úveru a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 61, 62 a 63. V súlade so zmluvou poskytol žalobca žalovanému revolvingový úver dňa 17.05.2012 vo výške 686,65 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach po 68,12 € v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 1 899,54 €. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 1/ bol v omeškani s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu dňa 08.06.2013 doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. o okamžitej splatnosti úveru. V súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 24.06.2013, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru spolu vo výške 2 187,66 €. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojich povinností, žalobcovi vznikol nárok na zmluvné pokuty v zmysle článku 14 ods. 14.1 zmluvy špecifikované vyššie. Popri ňom si žalobca uplatňuje úrok z omeškania tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Výška úrokovej sadzby uplatneného úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta dosiahnu spolu sumu poskytnutého úveru vo výške 1 200 €, žalobca si odo dňa nasledujúceho p dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 8,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 187,66 € do zaplata. Napriek viacerým písomným upomienkam, pokusu o zmier a elektronickým upomienkach vo forme SMS správ, resp. telefonickým upomienkam zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov.

Súd povodne vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Ro/715/2013-16 zo dňa 14.01.2014, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona. Žalovaný v odpore požiadal súd o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach po 30 € mesačne z dôvodu, že je nezamestnaný, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 73 € mesačne. Aj napriek tomu už zaplatil žalobcovi sumu 150 €. Pokiaľ sa jeho finančná situácia zlepší, je ochotný splátky zvýšiť. Na pojednávaní dňa 19.01.2016 žalovaný uviedol, že medzičasom sa opätovne zamestnal v ČR.

Dňa 06.10.2014 vstúpil do konania na strane žalovaného v zmysle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Vedľajší účastník na strane žalovaného (ďalej aj „vedľajší účastník“) vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že v prvom rade namieta samotnú výšku odplaty, nakoľko z poskytnutého revolvingového úveru vo výške 1 200 € je žalovaný v 36 mesačných splátkach povinný uhradiť sumu 2 452,32 €, čo je viac ako dvojnásobok poskytnutej sumy. Takéto dojednanie je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, rovnako aj s najvyššou prípustnou mierou odplaty v zmysle platných právnych predpisov.

Vedľajší účastník ďalej namietal, že pokiaľ ide o poskytnutie revolvingu vo výške 686,65 €, uvedená zmluva nebola doložená k žalobe, resp. je otázne, či tento revolvingový úver bol medzi zmluvnými stranami dojednaný. Preto má vedľajší účastník za to, že zmluva nebola uzavretá a žiadal súd, aby v tejto časti žalobu zamietol. Zmluva zo dňa 05.08.2010 síce obsahuje ustanovenie o poskytnutej čiastke 686,65 € a celkovej čiastke 1 634,88 €, avšak neobsahuje žiadne iné náležitosti, z ktorých by bolo možné určiť výšku, počet a termíny splátok, ani údaj o tom, že by tento úver mal byť poskytnutý práve 17.05.2012. Nie je ani zrejmé, že sa jedná o ďalší úver, resp. inú zmluvu.

Vedľajší účastník ďalej podporne namietal, že zmluva o úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), g), k) a teda dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (určenú konkrétnym dátumom), celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne

poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v dôsledku čoho by sa spotrebiteľský úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Ďalej vedľajší účastník napadol platnosť všeobecných obchodných podmienok, na ktoré sa žalobca odvoláva, a to z dôvodu nedostatku prejavu vôle žalovaného s nimi, keďže nie sú žalovaným podpísané a odsúhlasené a v tejto súvislosti je samotná zmluva bez úplného a zrozumiteľného súhlasu oboch zmluvných strán absolútne neplatná. Ďalej napádal platnosť všeobecných obchodných podmienok z dôvodu, že sú napísané tak nezrozumiteľným spôsobom a tak malým písmom, že od žalovaného objektívne nie je možné požadovať, aby ako priemerný človek vedel tieto podrobne prečítať a týmto úplne porozumieť. Preto má vedľajší účastník za to, že žalobca nie je oprávnený požadovať od žalovaného plnenia a sankcie, ktoré sú ukryté vo všeobecných obchodných podmienkach.

Ďalej vedľajší účastník uviedol, že nakoľko podľa vyjadrenia žalobcu celková výška poskytnutých prostriedkov predstavuje sumu 1 886,65 € (čo však žalobca podľa vedľajšieho účastníka nijakým spôsobom nepreukázal) a žalovaný celkovo uhradil sumu 1 899,54 €, pričom nárok na odplatu je nezákonný, istina dlhu bola zo strany žalovaného uhradená v celom rozsahu.

Na záver vedľajší účastník uviedol, že pokiaľ by súd na základe vyššie uvedeného posúdil zmluvu o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnú (najmä pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť) a nárok žalobcu v dôsledku toho ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania tohto nároku v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovaného a vyjadreniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného uviedol, že nakoľko odplata za odklad splátok vo výške 89,30 € bola v zmysle zmluvy započítaná do sumy poskytnutého úveru, žalovanému bola dňa 06.08.2010 na účet vyplatená výsledná suma 1 110,70 €. Ohľadne revolvingového úveru vo výške 686,65 € poskytnutého dňa 17.05.2012 žalobca uviedol, že nakoľko žalovaný s ním uzavrel dohodu o poskytnutí služby, ktorá sa týkala aj odkladu splátok revolvingu, po započítaní odplaty za uzavretie dohody vo výške 108,24 € bola žalovanému vyplatená dňa 17.05.2012 na účet výsledná suma 578,41 €. Celkový počet splátok úveru a revolvingu bol v zmysle vyššie uvedeného 63. Žalobou uplatnený nárok vo výške 2 187,66 € predstavuje súčet neuhradených splátok, a to časti splátky č. 32 vo výške 45,94 € a celých splátok č. 33 až 63 po 68,12 €. Žalobca uviedol, že odplata dohodnutá v zmluve podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, nakoľko priemerná odplata bola v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere na úrovni 51,49 %. Dojednaná výška odplaty je preto podľa žalobcu v súlade s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu nemožno dospieť k názoru o nezákonnosti úrokovej sadzby alebo k dôvodnosti o zovšeobecnených tvrdeniach o rozpore s dobrými mravmi, ak je celková odplata výslovne právne regulovaná, pričom celková odplata je v uvedenom prípade tvorená len dohodnutým úrokom. Zdôraznil, že zmluvná sloboda účastníkov zmluvy zahŕňa nielen právo uzavrieť zmluvu s určitým obsahom, ale aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, ako aj na tom, čo zmluvu tvorí. Podstatnou časťou zmluvy je oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré predstavuje časť akceptačného prejavu veriteľa spolu s bodom 6 zmluvy. Z karty klienta - výpisu z internej evidencie o všetkých úhradách na predmetnú zmluvu zo strany žalovaného do dňa podania žaloby vyplýva celkový prehľad splácania úveru, splatnosť každej splátky, presný rozpis omeškania tej ktorej splátky. Po podaní žaloby žalobca eviduje úhradu zo dňa 29.10.2013 vo výške 10 € a dňa 27.11.2013 vo výške 20 €, preto vzal žalobu v tejto časti späť. Ďalej vzal žalobu späť v časti zmluvnej pokuty, avšak zároveň zmenil žalobu tak, že žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 157,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 187,66 Eur od 25.06.2013 do 28.10.2013, zo sumy 2 177,66 Eur od 29.10.2013 do 26.11.2013 a zo sumy 2 157,66 Eur od 27.11.2013 do zaplatenia.

Súd uznesením č. k. 7C/8/2014 - 55 zo dňa 27.07.2015 konanie v časti sumy 30 € a v časti pôvodne požadovanej zmluvnej pokuty zastavil a pripustil zmenu žaloby požadovanú žalobcom.

Žalovaný na pojednávaní dňa 19.01.2016 uviedol, že sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka na jeho strane nevie vyjadriť. Potvrdil ochotu splácať dlžnú sumu.

Právny zástupca žalobcu a právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa pojednávaní vo veci dňa 19.01.2016 a 24.05.2016 nezúčastnili. Doručenie predvolania mal súd u všetkých účastníkov konania vykázané riadne a včas. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť len na pojednávaní dňa 19.01.2016. Zároveň vyjadril

súhlas, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Neúčast' na pojednávaní dňa 24.05.2016 právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a žalovaný neospravedlnili. Nakoľko súd nevzhladol dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a dňa 24.05.2016 aj v neprítomnosti žalovaného.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to žalobou, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 05.08.2010 (ďalej len „ÚZ“), zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. (ďalej len „ÚP“), oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 05.08.2010, kartou klienta, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 02.06.2013, potvrdením o doručení oznámenia (doručenkou), pokusom o zmier pred začatím súdneho konania, výpisom žalobcu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, odporom žalovaného, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu, výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov, súhrnnými informáciami o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2010 a za 1. štvrtrok 2012 a výsluchom a vyjadreniami žalovaného na pojednávaní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil a mal za preukázané, že dňa 05.08.2010 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili ÚZ, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú ÚP. Na základe uzatvorenej ÚZ žalobca poskytol žalovanému dňa 05.08.2010 úver vo výške 1 200 € a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnutý úver a úrok z úveru v 36 mesačných splátkach po 68,12 €, pričom prvá splátka bola splatná 19.09.2010 a ďalšie splátky vždy k 19. dňu v príslušnom mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov pre tento úver bola v zmluve určená vo výške 70 %. Žalobca ďalej poskytol dňa 17.05.2012 žalovanému revolvingový úver vo výške 686,65 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi spolu s úrokom z úveru v 24 mesačných splátkach po 68,12 €, pričom dátum splatnosti splátok bol určený vždy k 19. dňu v príslušnom mesiaci, počnúc so splácaním po splatení pôvodného úveru (čo vyplýva z karty klienta). Ročná percentuálna miera nákladov pri poskytnutí revolvingu bola v zmluve určená vo výške 56,08 %. Žalovaný tak mal spolu zaplatiť 60 splátok po 68,12 €, pričom mu bol povolený odklad 28., 29. a 30. splátky, ktoré mal zaplatiť po 60. splátke. Žalovaný sa následne dostal do omeškania so zaplatením časti 32. splátky úveru vo výške 45,94 € a celých 33. až 60. splátky úveru, pričom omeškanie na najstaršej (najsôr splatnej) splátke bolo ku dňu 02.06.2013 75 dní. Žalobca preto oznámil žalovanému zosplatnenie celého zostávajúceho úveru uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 08.06.2013. K zosplatneniu došlo dňom 24.06.2015. Ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil sumu 1 899,54 € a po podaní žaloby dňa 28.10.2013 sumu 10,- € a dňa 26.11.2013 sumu 20,- €.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou sa súd riadil nasledovnými úvahami pri hodnotení dôkazov a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení (ďalej len „ObZ“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Na základe uzatvorenej ÚZ v zmysle § 52 OZ poskytol žalobca žalovanému úver, pretože zo zmluvy a z výpisu žalobcu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že predmetom podnikania žalobcu je okrem iného poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojho podnikania, je teda veriteľom (dodávateľom) a žalovanému poskytol úver ako osobe nekonajúcej pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľovi. To však nevylučuje, aby spotrebiteľská ÚZ nemohla byť zároveň obchodnoprávnym vzťahom v zmysle § 261 ObZ. ÚZ sa však v tomto prípade nespravuje zákonom o spotrebiteľských úveroch, nakoľko z ÚZ vyplýva, že úver bol poskytnutý na rekonštrukciu nehnuteľností, t.j. na zachovanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Preto neobstojí námietka vedľajšieho účastníka, že ÚZ neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je neplatná. Súd sa taktiež nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ohľadne neplatnosti ÚP a v tejto časti v plnom rozsahu poukazuje na argumentáciu žalobcu, s ktorou sa v danom rozsahu plne stotožňuje. Veľkosť písma nebola v tom čase žiadnym predpisom predpísaná a na to, aby sa ÚP považovali za neoddeliteľnú súčasť zmluvy postačoval odkaz na ne v ÚZ a oboznámenie sa zmluvných strán s nimi pred, resp. pri podpise ÚZ, čo z textu ÚZ nepochybne vyplýva. Z ÚP vyplýva automatický mechanizmus navyšovania úveru (nie je teda potrebné osobitné uzatváranie ďalšej zmluvy) v prípade, ak dlžník splácal prvých 18 splátok úveru riadne a včas (viď bod 4 ÚP). Z karty klienta vyplýva, že v čase poskytnutia revolvingového úveru (17.05.2012) vo výške 686,65 € žalovaný nebol v omeškani s platením 18. ani nasledujúcich splátok úveru splatných do 17.05.2012. K poskytnutiu sumy 686,65 € teda došlo v súlade s ÚZ a ÚP.

Podľa § 10d ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplyva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Skutočnosť, že sa na daný úverový právny vzťah neaplikuje zákon o spotrebiteľských úveroch však neznamená, že sa nejedná o spotrebiteľský úver v zmysle § 52 a nasl. OZ. Pre tento vzťah platí ust. § 53 ods. 6 OZ o primeranosti odplaty. Z dôvodovej správy k § 53 ods. 6 OZ vyplýva, že hranica, kedy sa už jedná o podstatné prevýšenie odplaty v zmysle judikatúry je 20 % oproti poskytnutému úveru. RPMN pri poskytnutom úvere 1 200,- € činila 70 %, pričom priemerná hodnota RPMN pre daný typ úveru činila 51,49 %, teda možno konštatovať, že v danom prípade odplata podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Iná je však situácia, pokiaľ ide o úver vo výške 686,65 €. Tu skutočná (nie v zmluve uvedená) RPMN činí až 167,04 %, (vzhľadom na celkovú čiastku, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť a počet, výšku a termíny splátok), pričom priemerná hodnota RPMN pre daný typ úveru činila 46,52 %, teda možno konštatovať, že v danom prípade odplata podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, jej dojednanie je teda v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ), a preto v zmysle § 39 OZ neplatné.

Vzhľadom na uvedené bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi sumu z pôvodného úveru 2 452,32 € a sumu 686,65 € z ďalšieho revolvingového úveru, t.j. spolu sumu 3 138,97 €. Ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil sumu 1 899,54 €, zostávalo mu teda zaplatiť 1 239,43 €. Po podaní žaloby zaplatil ďalších 30,- €, zostáva mu teda zaplatiť 1 209,43 €. Iné úhrady neboli zo strany žalovaného na tento úver preukázané.

Keďže súd nevzhladol neplatnosť ÚZ a ÚP ako celku nezaoberal sa námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom na strane žalovaného ohľadne bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1 209,43 € a v prevyšujúcej časti (v sume 948,23 €) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd sa ďalej zaoberal, či došlo k zosplatneniu úveru zo strany žalobcu v súlade so zákonom.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 OZ, ak k ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Z karty klienta vyplýva, že k 15. dňu od doručenia oznámenia o zosplatnení celého dlhu (24.06.2013) bol žalovaný v omeškaní s 31. splátkou splatnou 19.03.2013 po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca mal teda právo na zosplatnenie celej zostávajúcej pohľadávky z úveru v zmysle § 565 OZ. Z textu ust. § 53 ods. 9 OZ nevyplýva, že upozorniť na využitie tohto práva nemôže veriteľ vopred, len že musí upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, čo učinil, nakoľko oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 08.06.2013 a k zosplatneniu došlo po uplynutí 15 - dňovej lehoty v zmysle § 122 OZ v pondelok 24.06.2013 (nakoľko posledný deň lehoty 23.06.2013 pripadol na nedeľu).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože ÚZ bola uzatvorená dňa 05.08.2010 a vzhľadom na mechanizmus automatického navýšenia dňa 17.05.2012, súd v zmysle prechodného ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. aplikoval ohľadne omeškania žalovaného (dlžníka) s plnením jeho peňažných záväzkov ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonávacieho nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013. Keďže vzhľadom na vyššie uvedené došlo k zosplatneniu celého úveru dňom 24.06.2013, žalobcom uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne je v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou § 517 OZ a § 3 ods. 1 cit. nariadenia vlády. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. k 25.06.2013 0,5 %. Súd preto vzhľadom na čiastočné úhrady pohľadávky po podaní žaloby dňa 28.10.2013 vo výške 10,- € a dňa 26.11.2013 vo výške 20,- € priznal žalobcovi úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 142 ods. 2 OSP, nakoľko žaloba bola ohľadne nezaplatenej sumy 1 239,43 € podaná dôvodne, k čiastočným úhradám istiny vo výške 30,- € došlo až po podaní žaloby, teda konanie bolo zastavené v sume 30,- € a tomu zodpovedajúcemu úroku z omeškania pre zavinené správanie žalovaného (čiastočná úhrada pohľadávky žalovaným po podaní žaloby).

Súd uvádza, že pánom sporu, teda tým, kto určuje predmet konania, je žalobca. Vedľajší účastník, aj keď koná iba sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 OSP v konaní rovnaké práva a povinnosti ako (hlavný) účastník, popri ktorom v konaní vystupuje (zúčastňuje sa konania). Preto mal aj vedľajší účastník na strane žalovaného, rovnako ako žalovaný vo veci úspech len čiastočný a jeho neúspech nespočíval len v nepatrnej časti.

Ku dňu vyhlásenia rozsudku činí celková priznaná suma pohľadávky a suma pohľadávky, v časti ktorej bolo konanie zastavené spolu sumu 1 239,43 € z celkovo žalobcom pôvodne požadovanej sumy 2 187,66 €, čo predstavuje pomer 56,66 % úspechu žalobcu ku 43,34 % úspechu žalovaného a vedľajšieho účastníka na jeho strane. Po započítaní úspechu žalovaného a vedľajšieho účastníka na jeho strane do úspechu žalobcu (56,66 % - 43,34 % = 13,32 %), súd čiastočne

úspešnému žalobcovi priznal pomernú náhradu trov konania spolu vo výške 49,13 € pozostávajúcu z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku zo žaloby vo výške 17,45 € (131 Eur x 13,32 %) a pomernej časti trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení vo výške 31,68 € (2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia a 2. písomné podanie na súd vo veci samej (žaloba) po 91,29 € a 2 x režijný paušál á 8,04 Eur + 20% DPH = 237,84 € x 13,32 %). Na náhradu trov konania žalobcu súd zaviazal žalovaného a vedľajšieho účastníka na jeho strane spoločne a nerozdielne, pretože je síce pravdou, že vedľajší účastník koná iba sám za seba, avšak účelom jeho vstupu do konania je ochrana práv žalovaného a čiastočný neúspech žalovaného vo veci je aj neúspechom vedľajšieho účastníka na jeho strane, ktorý ho v konaní podporuje, neúspech vedľajšieho účastníka na strane žalovaného teda nemožno odčleniť od neúspechu žalovaného.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu súd uložil v súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP.

Súd z prešetrenia pomerov žalovaného zistil, že žalovaný je rozvedený, od roku 2000 poberal výživné na mal. I. Č.R., vo výške 70 € mesačne, má súdom určenú výživovaciú povinnosť na mal. W. Č., T. XX.XX.XXXX vo výške 30 € mesačne. Od 12.03.2014 do 31.01.2015 bol zamestnaný na dobu určitú v spoločnosti X. H. G..M..B., G. G. Y. G. XX/X, Y.Á. - Q., V.: XXX XX XXX, pričom jeho priemerný mesačný príjem zo zamestnania za obdobie od marca 2014 do augusta 2014 činil 15 351,- Kč (568,11 €). Vlastní byt na adrese jeho pobytu. Jeho výdavky na elektrickú energiu činia cca 30,90 € mesačne. Nevlastní žiadne motorové vozidlo, ani inú hnuiteľnú vec značnej hodnoty. Má ďalšie úvery vo VÚB, a.s. a u žalobcu a spoločností POHOTOVOSTĚ a Home Credit Slovakia, ktoré spláca.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného mu súd povolil splácať dlžnú žalovanú sumu s príslušenstvom a náhradu trov konania v splátkach, ktorých výšku a podmienky splatnosti určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 OSP. Pokiaľ ide o lehotu na náhradu trov konania pre vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, nakoľko táto nie je vo výroku rozsudku výslovne určená, platí zo zákona lehota 3 dní.

Vzhľadom na uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).